

Urwusta oppetajid, lea esja ninf emmaga ütten sinno kaswatama Jummalä säeduse pärra önsa ellule, ninf kule neide sönnä römoga.

Anna töttele auwo ninf tunne hätki wölsmifest. Wölsmine om Jummalä een hirmus ninf wölsja saap häu sisse jama.

Hoia omma söant allandlus, sest Jummalä pan- nep förfile wasta, ent maddalile annap tem- ma armo.

Te tödd ninf päle Jummalä, sis saap Jummalä sinno noort söant pürretamata hoitma ninf sinna jaat kaswama tarlusen ninf ean ninf armun Jummalä ninf innemiste man.

Nore innemise sawa weel täämba oppatus ninf mannistetus sedda liif piddama — sen kolin, mes nüüd jubba 50 ajastaiga omma önsaliko tödd teep.

Sis arwa nüüd sinna, armas küllamees, sedda keli ka üttes töpöllu, kun üts semen saap külwetus, mes wöip ninf peap wilja kandma Jummalä-rigile, — ninf römusta kui ristiinnemine sest tööst, mes siin tettas, ninf päle Jummalä meiga, et Temma sedda keli ka eddispäide omma armo hole ninf kaitsemise alla wöttap ninf omma önnistamist temma tö päle panney. M. S.

(Zassa-kelest Ma-kelebe Öttepä kerriko-opp-taja läbbi.)

Tarto ellaja-arstimise-keli wannemb ajjap jutto tallorahwaga.

Kalendriteggija pälel minno midda üleskir- jutaba, mes tallorahwale oppuses olles, kuis sünnis koddöellajid ülespiddaba, et nemma haiges ei jä ninf haige pea jälle ärrasüttis. Minnewa ajjastaja kalendrin and minno hä söbber ninf kaas-prohweßer eddimält särast oppust, ninf timmahawatsen tahha minna hämelega nisamma tetta. Wönnä teie seast,

armas tallorahwas, tundwa minno ka jo öige häste. Sest jo kuus ajastaiga järgimöda tuwwas maalt haigid koddöellajid meie ellaja-arstimise-keli, kos nemma meie armoliko sure keisri kasso päle ilma masjuta abbi ninf oddawa hinna eest rohto sawa. Söame römoga wöi ma tunnistaba, et neide sean, lea omme ellajid minno hole alla panaiwa, ausa ninf möistliko perremehhe olliwa, lea armo tundwa ellajide wasta ninf teedwa, et koddöellaj majamehhe suremb riffus om, et ellajapiddamine hääd üleska- mist ninf kanget hoolt tarwitap, ninf et ellaja-arst sis ennege wöip awwitaba, kui rahwas omma haige ellajaga mitte ni lawwa ei wibi arsti mannu tulles- mast, et surm ellajal jo kele pääl om, enge sedda- maid tulleswa, kui ellajal näggewa midda wigga ollewat. Mul omma küll ka säratse tallomehhelese ettetulnu, kelle ellaja Jummalä pärrako ni sönnä olliwa, et halle meel olli pälekaia, ninf jo mitto näddalat ehk kuud olliwa pöddenu, enne kui siä tobi. Urowalik om, et säratfile ellajile muud abbi ei olle, kui nuiaga otša päle lüüwa ninf ellule rutto otša tetta. Ninf armetuile ninf holetuile per- remehhile ei tia ma parrembat nöuwo joht, kui sedda: et nemma omma meelt pärrandawa ninf hüwwi ninf holelifuist perremehhist opwa, kuis sünnis ellajid hoita ninf ülespiddaba, et nemma hukka ei lä ninf wimate ei middake ennamb ei massa. Hä ninf möistlik perremees püwwap ifs wastset tullulikut oppust kuulda ninf wöttap tötteste ka ten- noga wasta, kui minna möad asja nimmita, mes wajja on tähhelepanna, et koddöellaja terwuse man hoietas ninf többitse jälle terwes saas.

Allustagem esmält hobbesega, sest et hobben tallorahwa kallimb warra om; ninf kui ma tunne, et teil minno oppusest hämeel om, sis wöime ajjast- aja pärrast, kui Jummalä weel ellopäiwi annap, ka muist koddöellajist jutto ajjada.